

Səhid kiçik gizir, Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı Nail Nəriman oğlu İbrahimlinin əziz xatirəsinə (04.03.1994-cü il Oğuz rayonu Xaçmaz kəndi - 08.11.2020-ci il Şuşa)

O, bu sənəti də uşaqlıqdan sevirdi, o biri sənəti, yəni hərbiçiliyi isə daha çox sevirdi. Hərbiçilik sənəti onun arzularının həyata keçməsi vasitəsi idi... Onun yeri arxa cəbhə deyil, həyat mübarizəsinin ən odlulovlu nöqtəsi olmalı idi.

Aqibət ananın dediklərindən: "O, hərbi xidməti bitirdikdən sonra hərbiçi kimi çalışmaq üçün bir neçə dəfə sənədlərini tələb olunan ünvanlara vermişdi, lakin sənədlərin gecikməsi və ya digər səbəblərdən onun bu arzusu yerinə yetməmişdi. Hər dəfə Hərbi Komissarlığa üz tutanda hərbi forma geyinən qızlara və oğlanlara baxıb sevinirdi, hərbiçiliyə həvəsi birə min artardı." Beləliklə, Nail müliki əmək fəaliyyətini sonlandırdıqda təqvimbu dəfə 23 oktyabr 2019-cu ili göstərirdi. 6 illik üzücü fasilədən sonra o, özünü yenidən vətənə, hərbi xidmətə bağladı və müddətdən artıq həqiqi hərbi xidmət qulluqçusu olaraq yenedən vətənə xidmətə başladı. O, bu dəfə Dövlət Sərhəd Xidmətinin Sərhəd Qoşunlarında, xüsusi təyinatlı dəstədə xidmət edirdi. Yenidən hərbi xidmətə qayıtdığı gün sevincinin həddi-hüdudu yox idi. Sanki yenidən doğulmuşdu. Allahın sınağından bir daha üzüyağ çıxmışdı. Çünki Hərbi Komissarlığaneçə dəfə sənəd vermişdi, özü də bilmirdi. Hər dəfəsində nə isə bir tərslik baş verirdi. İndi isə heç bir əngəl yox idi, artıq hər şey arxada qalmışdı. O, bir ömür arzusunda olduğu iki amaldan birinin, hərbiçiliyin nə olduğunu bir daha daddı. Növbəti amal isə Qarabağ Fətəhi olmağın nə olduğunu bilmək, hiss etmək, bu hissi yaşamaq idi. O da uzaqda deyildi.

Aqibət ananın dediklərindən: "Bəlkə də məndən ona keçmişdi bu xüsusiyyət, hərbiçiliyi, hərbiçi paltarını sevməsi. Lakin o, keşfiyyətə düşəndə mən narahat oldum, aydındır ki, onun hərbi xidməti üçün narahat deyildim, fikirləşirdim ki, bu, onun vətənə olan xidmətidir, etsin. Bu, onun müqəddəs borcudur, lakin keşfiyyətə, xüsusi təyinatlı dəstəyə düşəndə mən daha çox narahat oldum. Ona narahatlığımı bildirdim. O isə dedi ki, narahat olma, ən şərəfli vətənin xidmətinə durmaq, ona qulluq etməkdir, o da ki xüsusi təyinatlı ola, bu lap əladan da əladır... Nə bilim, bu da onun alın yazısı, qisməti imiş... Ancaq açıq-aşkar görürdüm ki, Nail özünü elə xoşbəxt hiss edirdi ki, elə bil, heç qətdən də qəlbini ən dərin arzusu və istəyinə nail olmuşdu." Nail 3 ay Xudat şəhərində yerləşən "N" sayılı hərbi hissədə kurs keçdikdən sonra eyni hərbi hissədə əosunların xüsusi təyinatlı dəstəsinin "kiçik gizir"i

kimi hərbi vəzifəsinə davam etmişdir. Daha sonra öz istəyi ilə Qazax rayonundayerləşən "N" sayılı hərbi hissədə xidmətinə davam etmişdir. Keşfiyyət qrupuna daxil edilən Nail İbrahimli təlimlərdə müsbət cəhətdən fərqləndiyinə görə xüsusi təyinatlı bölüyünə qəbul edilmişdir. Nailin dayısı Mübariz müəllimdediklərindən: "Müddətdən artıq hərbi qulluqçu kimi yenedən hərbi xidmətə başlayanda Nail mənə dedi ki, heç nə istəmirəm, birca ermonilərdən qisasımı alım, bu, mənə bəsidir." Bununla da aydınlaşır ki, onun yaşadığı qısa ömür payında əsas məqsədi, amalı yalnız torpaqlarımızı düşmən tapdığından azad etmək olub. Nail vətənin oğlu idi, Qarabağın oğlu idi. O, Qarabağın idi və buna görə də Qarabağın qovuşmalı, o füsunkar xələm görməli idi. Ya azad edərək, ya da azad edərək, başqa yolu yox idi!

Nail 11 ay gözlədi. Bu 11 ay ona 11 il kimi gəldi. Bir ömür gözlədiyini 11 ay da gözləmək ona çox ağır gəlirdi. Nail Allahın bu sınağından da üzüyağ, almaıççı çıxdı. Səbirlə dözdü, bu vaxta qədər xidmətinə aslanlar kimi, əsl döyüşçü kimi yerinə yetirdi. Bir qüsuru da olmadı. Xüsusi təyinatlı olmağın tam haqqını verdi. İndi onu Allahdan başqa heç bir qüvvə hər sənətindən ayıra bilməzdi. Yalnız uca Allah ayıra bilirdi onu bu istəyindən, lakin O da ayırmaq istəməzdi. Axı O özü Nail üçün nurlu və gözəl bir tale yazmışdı! O taleyə 27 sentyabr 2020-ci il adlı bir təqvim yarpağı da yazılmışdı. Bu təqvim yarpaqlarının sayı cəmi 44 olacaqdı. Bundan sonra biri gedəcək, qalacaqdı 43 təqvim yarpağı...

Sentyabrın 27-də, saat 06:00 radələrində Ermənistan Silahlı Qüvvələri genişmiqyaslı təxribat törədərək cəbhəboyu zonada yerləşən Azərbaycan Ordusunun mövqelərini və həmin ərazilərdə yerləşən yaşayış məntəqələrini iriçaplı silahlar, minaatanlar və müxtəlif çaplı artilleriya qurğularından intensiv atəşə tutdu. Nəticədə, həm müliki şəxslər, həm də hərbiçilər arasında ölənlər və yaralananlar oldu. 2020-ci ilin iyul ayından,

hərbiçisinin ən həlledici döyüşlərindən biri və ya birincisi olan Hadrut əməliyyatı idi. Murovun o üzünü yenedən bizim Vətən edən Nail Şuşanın o biri üzünü də bizim Vətən edib Şuşa ilə üz-üzə gələcəkdi. Belə fürsət qırtımaq olardı?! Nail ən böyük arzularını 43 gün içərisində yerinə yetirməli idi. Onun üçün bağışlamaz zamana qarşı geri çəkilməkdən və gec qalmaqdan, longimkənd söz belə gedə bilməzdi.

Vətən müharibəsi qazisi kiçik gizir Rauf Qasimov haqqında qələmə aldığımız "Zəfərə can fəda" adlı məqalədə Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı, Dövlət Sərhəd Xidmətinin mayoru Elvin Səfərov barədə də qeyd olunub. Belə ki, o, ən çətinanda özünü təhlükəyə ataraq qəfir yarananmış Rauf Qasimovu atəş altında çıxara-raq xələm edib. Nail ilə də çiyin-çiyinə döyüşən Elvin Səfərovun dediklərinə görə Nail pulemyotçu kimi dəstədə çətin və vacib əməliyyatları, tapşırıqları ustalıqla yerinə yetirmişdir. Onu Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı edəcək əsas amil də bu idi. Döyüşlərdə komandirdən sonra irəliyə atılan ilk döyüşçü olması, döyüşün əsas hissəsini öz üzünə götürüb məharətlə yerinə yetirməsi, qarşı tərəfi böyük bir itkilə qarşı-qarşıya qoyub çəş-baş salması... Bunlar əsas amillər idi ki, o, Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı olsun. Ona görə də oelə 27 sentyabrda bu müharibənin Qəhrəmanı idi.

Hadrutda da yeniliklə qələbə qazandıqdan sonra Nail və döyüş yoldaşları irəliyə baxdılar, yənə də həmişəki kimi. Onlar birlikdə yeni nailiyyətlərin ardınca qaçmaq istəyirdilər. Sanki qəfəsə salınmış quş idilər. Döyüş yoldaşlarından biri Nailə dedi:

- Qardaşım, ora bax, ora Şuşadır. Buradan sonrası Şuşadır. Şuşa! Könlüm deyir uç ora, ağılım qal deyir. Özümə bacara bilmirəm.

- Ağılım deyir, qardaş. Şuşaya çatmağımıza hələ var. Gəl indi buradan irəliləyək o yönə - Cəbrayıl, Füzuliyə... Oralarda o qədər döyüşçü deyəcək ki, kor-

ZƏFƏRƏ NAIL

yəni general-mayor Polad Həşimov və ərənlərinin erməni işğalçıları tərəfindən törədilən Tovuz döyüşləri zamanı qəhrəmancasına səhid olmalarından sonra Azərbaycan xalqı daha da hiddətləndi, qəzəbləndi. Ədalətsizliyi qəbul etməyən Ulu Yaradandan qəzəbi qarşıda ermənilərin haqsızlığı, ədalətsizlik, zülm üzərində qurulmuş saxta dünyası dağıldı. Bundan geriye həmrəy olan, dəmir yumruq kimi birləşən xalqımız, ordumuz və Ali Baş Komandanımızın 44 günlük Vətən müharibəsi, şərəf müharibəsi, qisas müharibəsi, Zəfər müharibəsi qaldı.

Koroğlu kimi cəngavər, Mübarizlər kimi mübariz, Poladlar kimi əylməyən, məğrur kiçik gizir Nail İbrahimlinin ilk döyüş yolu da bu haqq-ədalət savaşında, bu müqəddəs vətən savaşında Murovdan, Milli Qəhrəman Polad Həşimovun bir zamanlar keçdiyi qanlı yollardan keçdi. Zəfər yolunun ilk buradan başlaması təkə zəruri deyildi, həm də əvvəldə qeyd etdiyimiz kimi elə rəmzi mənə daşıyırdı. Nail burada Polad Həşimovun gənclik ruhunu özündə hiss edirdi, bu qanlı yollarda öz-özlüyündə Polada çevrilmişdi. Düşmənlər heç vaxt onu əy bilməzdi, Nail düşmənlərin bəter günə salırdı. Hansıki bir vaxtlar həmin bədxahlar, qanıçənlər daha dəhşətlini uşaqlarımızın, ağbırək-əğsaqqallarımızın, köməksiz qocalarımızın, qız-gəlinlərimizin başına gətirmişdilər. Nail döyüşün ilk anlarından sət üzünü sonuna qədər düşmənlərə göstərmişdi. Düşmənlər Nailin önündə nənki 44 gün, hətta bir dəqiqə belə duruş gətirə bilmirdilər. "Pekaşnik", yəni pulemyotçu, özü də mahir pulemyotçu olan Nail döyüşə ilk başlayanlardan və döyüşün ən həlledici anlarında öz qəhrəmanlığını göstərərək tərəflərin vəziyyətini dəyişənlərdən biri və demək olar ki, birincisi olmuşdu. Elə döyüşün ilk gündən sərhədi komandirlər onunla fəxr edirdilər. Düşmənlərə bir an göz açmağa aman verməyən Nail həm özünlən, həm də canından çox sevdiyi Azərbaycanın ilk nailiyyətini əldə etməyə başlamışdı. Qanlı döyüşlərin ilk gündə Nail və onun kimi igidlərimizin sayəsində mənfur düşmənlərin Ağdərə istiqamətində və Murov dağı silsiləsindəki yüksəkliklərində yerləşən postları darmadağın edilərək bir sıra hakim yüksəkliklər (Gamişdağ və Ömər aşırımı), eləcə də düşmənin mühüm dayaq məntəqələri nəzarətə götürüldü, işğaldan azad edildi, ordumuzun rahat irəliləməsi üçün şərait yaradıldı.

Nail uzun müddət nə gün üzü, nə də öz sahibi olan Azərbaycan türkünün ayaq izini görməyən bu müqəddəs torpaqlara ilk ayaq basanlardan və sonuna qədər həmin torpaqlar uğrunda döyüşənlərdən biri idi. Allah onun bir ömür tarixində olan səbrinin müqabilində ona 44 günlük Vətən müharibəsinin 43 gününü hədiyyə etmişdi. Sonrakı əməliyyatlar isə Şuşaya qapımızı aç-

salmış bıçaq ikən qaynar alovda bişib itilərdən iti bir qılınc olacağıq. Onda, bura qayıdacağıq. Sonra özümü zü birdən Şuşanın lap mərkəzində tapacağıq. O günləri görəcəyik, qardaşım. Birlikdə görəcəyik! - Nail döyüş yoldaşını qucaqladı, doya-doya Hadrutun havasını uddu və növbəti döyüş irəliləyişləri haqqında fikirləşməyə başladı.

Onların növbəti döyüşləri Xudafərin körpüsündə olacaqdı... Çay üzərindən heç kəsə əngəl yaratmasın deyə, kömək olsun deyə, çayın o tayını bir ləşdirsin deyə tikilən bu körpü düz 30 il ayırdı bizi həm özümdən, həm də cənubdan. Düşmənlər ən çox da bu körpünün işğalı ilə bizlərə acıq verirdi. Cənubi azərbaycanlı türklər ermənilərə bir sərhəddə yaşamağın, hər gün xarabazarlığı görməyin məhkumluğu içərisində idi bu 30 ildə. 30 ilin hər günü Azərbaycanın həm cənubdakı, həm də şimaldakı parçası olan həmvətənlər düşmənlə üz-üzə qalırdı. Onların arasında qəlan bu dəfə körpü yox, körpü üzərində dayanan mənfur ermənilər idi. Nail ən çox bunu fikirləşirdi ki, axı niyə belə olmalı idi? Hərdən özünü körpünün yerinə qoyurdu. Hər gün yad tapdaq altında inləmək, dözmək, yad dilində yad sözlər eşitmək, hər gün acı mənzərələri xatırlamaq və ondan da acısını, ondan da ağırını yaşamaq... Nail bu acıya dur deməyə nail olacaqdı.

Xudafərin döyüşü elə buna görə başladı. Həmişəki kimi döyüşə ilk başlayanlardan biri də əvvəl deyidiyimi kimi pulemyotçu olduğu üçün kiçik gizir Nail İbrahimli idi. Sərhəd Xidmətinin, qəhrəman sərhədçilərimizin havadan və qurudan həyata keçirdikləri bu əməliyyatda Nail ən öndə gedirdi, komandanların, başçıların cərgəsində irəliləyirdi. Uzaqdan gördüyü Xudafərin hər nəfəsində daha çox yaxınlaşırdı. Bunun sevinci onu coşdurdu və Nail düşmənləri cəhənnəmə daha tez yola salır, sanki səhid olmazdan əvvəl o körpüləri görmək, Araz çayına Zəfər raportu vermək istəyirdi.

Döyüş tapşırıqlarının ən əsas və ən həlledicisini, demək olar ki, Nail və onun döyüş yoldaşları icra edirdi. Əsl xüsusi təyinatlı kimi vurur, nə qədər tər töksə də, yara alsada, təhlükələr görsə də Xudafərin baxanda sanki bu baxışdan özüne şəfa, məlhəm tapırdı.

(Davamı var)

Sevindik NƏSİBOĞLU,
8-ci sinif şagirdi,
şair-publist,
AİR-nin üzvü

